

Predmet: Trnje

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 10/13

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Okrivljeni: Pavle Gavrilović¹ i Rajko Kozlina²

Tužilaštvo za ratne zločine: Miodjub Vitorović

Sudsko veće: sudija Mirjana Ilić, predsednica veća
sudija Dragan Mirković, član veća
sudija Bojan Mišić, član veća

Branioci: adv. Đuro Čepić, Milan Petrović i Ivan Mitrovski, branioci okrivljenog Pavla Gavrilovića

adv. Đuro Čepić, branilac okrivljenog Rajka Kozline

Glavni pretres: 24.02.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Pre početka glavnog pretresa, branilac optuženog Pavla Gavrilovića, advokat Đuro Čepić insistirao je da su punomoćnici oštećenih, advokati Teki Bokši i Admir Salihu³, advokati koji nisu upisani u imenik AK Srbije, i da stoga nisu ovlašteni da zastupaju u ovom postupku, na šta je predsednica veća odgovorila da iz tog razloga i nisu prisutni na današnjem glavnom pretresu, obzirom da im je do daljnjeg uskratila pravo na zastupanje oštećenih.

Optužnica

Okrivljeni Pavle Gavrilović se tereti da je, kao komandant Pozadinskog bataljona 549. motorizovane brigade Prištinskog korpusa VJ (tada u činu kapetana I klase), dana 25.03.1999. godine, dolaskom sa vojskom na brdo iznad sela Trnje (Opština Suva Reka, Kosovo), neposredno pre napada na selo, okupio svoje potčinjene starešine među kojima je bio i okrivljeni Rajko Kozlina, i izdao im naređenje, pokazujući rukom u pravcu sela, „da ne sme biti preživeli“. To je prema izdatom naređenju značilo čišćenje sela i ubijanje civilnog stanovništva. Nakon toga starešine su podelile vojsku u borbene grupe koje su ušle u selo i tokom akcije napada ubile najmanje 27 stanovnika, i to: okr. Rajko Kozlina i njegova grupa jednog muškarca na ulasku u selo, jednog u kući Muslija Gašija, 16 muškaraca, žena i dece u dvorištu kuće Muslija Gašija, a NN pripadnici pozadinskog bataljona dva muškarca i jednu ženu u kući Bajrama Gašija, i to: Memeta Ljimanija, Votima Gašija i Šemsiju Gaši, tri žene i jednog muškarca neposredno iza kuće Šabana Gašija, i to: Bahriju Gaši, Besatu Gaši, Beharu Krasnići i Ramadana Krasnićija i tri muškarca na obali reke Trnje, i to: Šabana Gašija, Hamzija Gašija i Muhameta Krasnićija.

¹ Pavle Gavrilović penzionisan je u činu potpukovnika.

² Rajko Kozlina je i danas profesionalno vojno lice u činu podoficira.

³ Advokati Teki Bokši i Admir Salihu su advokati upisani u AK Kosova.

Okrivljeni Rajko Kozlina se tereti da je, kao vodnik i komandir borbene grupe, postupajući po naređenju opt. Pavla Gavrilovića, na ulasku u selo Trnje ubio Vocija Maljićija starog 70 godina tako što mu je iz automatske puške ispalio jedan hitac u leđa. Nakon ulaska u selo, došao je do kuće Muslija Gašija zajedno sa Dejanom Miloševićem i Ervinom Markišićem i naredio im da ubiju Alija Vocija pa je, kada su to ovi odbili, istog ubio rekavši: „To se ovako radi.“ Zatim je naredio vojnicima iz svoje grupe da pretresu sve kuće u dvorištu Muslija Gašija i izvedu sve ukućane, pa kada su vojnici skupili 18 civila, među kojima je bilo muškaraca, žena i dece, naredio trojici vojnika da pucaju u civile, što je i sam učinio, usled čega su ubijeni: Fisnik Gaši, Ljunturije Gaši, Ljuljeta Gaši, Musli Gaši, Seljvete Gaši, Bljerta Gaši, Sedat Gaši, Natura Gaši, Emir Gaši, Šućuraj Gaši, Šefkinaze Gaši, Habibe Gaši, Altian Bitići, Šćipe Bitići, Đizde Bitići i Fjure Gaši, dok su Ismet Gaši i Nedžat Bitići zadobili teške telesne povrede.

Okrivljeni Pavle Gavrilović

Okrivljeni je u celosti negirao izvršenje krivičnog dela. Nije izdao naređenje, kako se optužnicom tereti, „da ne sme biti preživelih“. Takvu naredbu nije mogao da izda. Svi u vojsci su znali da su ovakva naređenja suprotna Ženevskim konvencijama, da se ne smeju ni izdavati ni izvršavati. Takvu naredbu za napad nije mogao izdati i iz razloga jer je on komandovao pozadinskim bataljonom, koji nije obučen za takvu vrstu akcija. Takođe, smatra vrlo nerealnim navode iz optužnice da je dolaskom sa vojskom na brdo iznad sela Trnje, prilikom izdavanja naređenja okupio svoje potčinjene starešine. Objašnjava da se to tako u ratnim uslovima ne radi, već da bi se sigurno negde sklonili, a ne okupljali i tako postali laka meta neprijatelju. Njegova jedinica je bila pozadinska, čiji je zadatak bio da održava tehniku i naoružanje, da se bavi intendantskim i sanitetskim poslovima, održavanjem veze, a ne borbenim dejstvima. Vojnicima iz pozadinskih jedinica nije moguće narediti akciju koja se njemu stavlja na teret. Njegov bataljon je zadatak dobio dan ranije, a radilo se o zadatku koji je komandant brigade izdao ne samo njemu, nego svim komandantima bataljona. Bio je to zadatak širih razmera u kojem je učestvovalo nekoliko hiljada ljudi. Trebalo je očistiti reon sela Retimlje od šiptarskih terorista, izvršiti deblokadu saobraćajnice Suva Reka–Orahovac i uspostaviti kontrolu nad tom teritorijom. Njegov bataljon dobio je zadatak da izvrši blokadu teritorije u području sela Trnje, kako bi se sprečilo eventualno prelivanje šiptarskih snaga iz reona Retimlja na ovu teritoriju. Na zadatku je bio sa oko 40 svojih vojnika. Obzirom da su imali zadatak odbrambenog karaktera, sa vojnicima je bio i određen broj podoficira. Na položaj kod sela Trnje došao je sa vojnicima u ranim jutarnjim satima. Sa mesta gde su se nalazili nije bilo moguće ni videti selo. On nikada Trnje nije ni video niti ušao u njega. Nikakvu naredbu nije tog dana izdao svojim potčinjenim starešinama, jer su naredbe za izvršenje zadatka dobili prethodne večeri, pa nije bilo potrebe da se ponavljaju. Na položaju su ostali tri do četiri dana, nakon čega su se vratili u Prizren. Za vreme boravka na položaju, komandiri četa su od njega bili udaljeni 300 do 400 metara, i sa njima je održavao vezu preko „motorola“. Nema nikakvih saznanja da je neko napustio položaj ili uradio bilo šta loše. Tokom ovog zadatka nisu imali utrošak municije, pa iz tog razloga insistira da se od VBA pribavi dokumentacija njegovog bataljona iz koje bi se to lako utvrdilo. Napominje da je kao vojni starešina više puta pohvaljivan i nagrađivan.

Okrivljeni Rajko Kozlina

Okrivljeni je negirao izvršenje krivičnog dela. U svojoj odbrani je naveo da on nije bio komandir borbene grupe, kako mu se optužnicom stavlja na teret, već komandir odeljenja. Nikada nije silazio u selo Trnje, niti je bilo kome izdavao naređenja.

Stranke u postupku saglasile su se da se ispitivanje okrivljenih izvrši nakon što VBA dostavi traženu dokumentaciju o pozadinskom bataljonu 549. motorizovane brigade Prištinskog korpusa VJ.

Fond za humanitarno pravo